

Gdzie idziesz Europo?

Andrzej Budzinski

Andrzej Budziński

Gdzie idziesz Europo?

© 2020 Andrzej Budziński
self publishing

Drugie wydanie 2020
Okładka: Andrzej Budziński
Wydawnictwo: self publishing
Przy współpracy: Wydać Książkę
<http://wydacksiazke.pl/>
Werona 2020
ISBN: 9788835400141

Wprowadzenie

Faktem historycznym jest, że Europa przez wiele stuleci była motorem rozwoju świata i zostawiła w nim swoje niezatarte piętno, pozytywne i obok niego także to negatywne. Jest to piętno, które odzwierciedla prawdę o samym człowieku, zgodną z jego naturą po grzechu pierworodnym. Znajduje się on w stanie „rozdarcia” między dobrem i złem i jest zdolny do czynienia jednego jak i drugiego. Od czego to zależy? Od tego kogo słucha i za kim podąża. Niestety wyborów nie ma wiele. Tylko dwa. Może wybrać albo dobro albo zło, to znaczy Boga lub szatana. W zależności od tego, kogo wybierze będą zależały także jego czyny, co ma także wielki wpływ na rozwój i moralność społeczeństwa. Mówi nam o tym Jezus: „*43 Nie jest dobrym drzewem to, które wydaje zły owoc, ani złym drzewem to, które wydaje dobry owoc. 44 Po owocu bowiem poznaje się każde drzewo; nie zrywa się fig z ciernia ani z krzaka jeżyny nie zbiera się winogron. 45 Dobry człowiek z dobrego skarbcza swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbcza wydobywa zło. Bo z obfitości serca mówią jego usta*” (Łk 6,43-45). Jak więc widzimy drogi są dwie. Nie ma trzeciej możliwości. Chociaż wielu chciałoby taką możliwość: zatrzymać się pomiędzy w stanie zawieszenia między dobrem i złem, być nijakim i obmyć dłonie od odpowiedzialności. Taką postawę, czym ona jest, wyjaśnia nam Jezus: „*37 Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi*” (Mt 5,37). Potwierdzenie tego znajdziemy także w Apokalipisie: „*15 Znam twoje czyny, że ani zimny, ani gorący nie jesteś. Obyś był zimny albo gorący! 16 A tak, skoro jesteś letni i ani gorący, ani zimny, chcę cię wyrzucić z mych ust*” (Ap 3,15-16). Chęć powstrzymania się i nijakości jest niczym innym jak po-

pieraniem zła. Człowiek nie może nie wybrać, nawet jeżeli powstrzyma się od decyzji, bo powstrzymując się już wybrał.

Obserwując to, co dzieje się w Europie na wszystkich poziomach życia: religijnym, politycznym, społecznym, ekonomicznym, edukacyjnym, rodzinnym, nie mamy wątpliwości w jakim kierunku zmierza społeczeństwo europejskie, często nieświadome, kierowane przez zwolenników antychrześcijaństwa¹. W sposób doskonały wyjaśnia nam to papież Benedykt XVI: „*Spoleczeństwo bez Boga – społeczeństwo, które nie zna Go i traktuje Go jako nieistniejącego – jest społeczeństwem, które gubi swoją miarę. W naszych czasach ukuto powiedzenie: Bóg umarł. Kiedy Bóg faktycznie umiera w społeczeństwie, staje się ono wolne – zapewniano nas. W rzeczywistości śmierć Boga w społeczeństwie także oznacza koniec wolności, ponieważ to, co umiera jest celem, który zapewnia orientację. I ponieważ znika busola, która wskazuje nam właściwy kierunek, ucząc nas odróżniania dobra od zła. Społeczeństwo Zachodu jest społeczeństwem, w którym Bóg jest nieobecny w sferze publicznej i nie ma nic, co mógłby mu zaoferować. I dlatego jest to społeczeństwo, w którym miara człowieczeństwa jest coraz bardziej gubiona. W indywidualnych punktach staje się nagle jasne, że to, co zle i niszczy człowieka, stało się rzeczą naturalną*”².

Z pewnością każdy Polak zna wybitne dzieło jednego z najbardziej znanych polskich pisarzy przełomu XIX i XX wieku, Henryka Sienkiewicza³, pod tytułem „*Quo Vadis*”. Należy

1 Akcja antychrześcijańska jest działaniem złożonym, bo wymierzone jest przeciwko Bogu, wierze, dobru społecznemu. Jednym słowem przeciwko wszystkiemu, co obejmuje ludzkie życie i przeciw człowiekowi samemu.

2 O rewolucji seksualnej, homolobby i odejściu od Tradycji. Benedykt XVI o przyczynach kryzysu Kościoła. <https://www.pch24.pl/benedykt-xvi-o-przyczynach-kryzysu-kosciola--pelnny-tekst-po-polsku-,67491,i.html> (01.05.2019).

3 Por. Henryk Sienkiewicz herbu Oszyk, ur. 5 maja 1846 w Woli Okrzejskiej, zm. 15 listopada 1916 w Vevey. Polski nowelista, powieściopisarz i publicysta; laureat Nagrody No-

ono do najwybitniejszych i najpoczytniejszych dzieł polskiej literatury. Właśnie to dzieło było natchnieniem do nadania tytułu tej książki: „*Gdzie idziesz Europo?*”.

Akcja powieści napisanej przez Sienkiewicza rozgrywa się w Rzymie, 34 lata po śmierci Chrystusa, w czasie panowania cesarza Nerona i u początku prześladowań chrześcijan, które trwało przez trzy wieki i zakończyło się za sprawą imperatora Konstantyna Wielkiego⁴, który w 313 roku wydał Edykt Mediolański, w który ogłosił wolność wyznania wiary chrześcijańskiej w Cesarstwie Rzymskim⁵. Tytuł utworu „*Quo vadis*” nawiązuje do jednego z ostatnich epizodów opisanych w książce. Ścigany z rozkazu Nerona apostoł Piotr, postanawia opuścić Wieczne Miasto i prześladowanych współwyznawców, aby „*ratować własne życie*”. Na drodze Appijskiej, krocząc, wraz z pachołkiem Nazariuszem ku równinom Kampanii, objawia mu się Chrystus. Pełen trwogi, ale i radości Piotr pada na kolana przed Zbawcą i pyta: „*Quo vadis, Domine?*” (*Dokąd idziesz, Panie?*). Do jego uszu dochodzi smutny, ale i słodki

bla w dziedzinie literatury (1905) za całokształt twórczości, jeden z najpopularniejszych polskich pisarzy przełomu XIX i XX w. https://pl.wikipedia.org/wiki/Henryk_Sienkiewicz (01.05.2019).

- 4 Konstantyn I Wielki, łac. Gaius Flavius Valerius Constantinus (ur. 27 lutego ok. 272 w Niszu w dzisiejszej Serbii, zm. 22 maja 337)-cesarz rzymski od 306 roku, święty Kościoła prawosławnego. Był synem cesarza Konstancjusza Chlorusa i św. Heleny. W drodze do jedynowładztwa w cesarstwie pokonał w wojnach domowych Maksencjusza i Licyniusza. Z sukcesami walczył przeciwko plemionom barbarzyńskim: Frankom, Alamanom, Wizygotom i Sarmatom. Przekształcił dawną grecką kolonię Byzantion w nową siedzibę cesarza – Konstantynopol, który przez ponad tysiąc lat był stolicą cesarstwa wschodniego. Przeprowadził liczne reformy, które ukształtowały nowe formy ustroju społecznego, ekonomicznego i politycznego w państwie, za jego rządów imperium przeżywało krótkotrwały okres świetności. https://pl.wikipedia.org/wiki/Konstantyn_I_Wielki (16.05.2019).
- 5 Edykt mediolański (łac. Edictum Mediolanense) – edykt ogłoszony wspólnie przez cesarza zachodniej części Imperium rzymskiego Konstantyna Wielkiego oraz cesarza wschodniej części Licyniusza w 313 roku w Mediolanie. Zaprowadzał wolność wyznania wiary w Cesarstwie Rzymskim. Od tej pory chrześcijanie bez przeszkód mogli wyznawać swoją religię. Na mocy edyktu nastąpił zwrot budynków i gruntów kościelnych gminom chrześcijańskim. https://pl.wikipedia.org/wiki/Edykt_mediola%C5%84ski (05.05.2019).

głos Jezusa: „*Gdy ty opuszczasz lud mój, do Rzymu idę, by mnie ukrzyżowano raz wtóry*”. Apostoł doskonale rozumie sens tego wyrzutu, bez słów podnosi się i odważnie zawraca w kierunku Rzymu. Nazariusz, który towarzyszył Piotrowi zwraca się do niego z tym samym pytaniem: „*Quo vadis, Domine?*”. Do Rzymu - odpowiada Apostoł. Wiemy, że w Rzymie oddał swoje życie umierając na krzyżu a Chrystusa.

W spotkaniu z Jezusem Piotr rozumie sens Jego słów: „*23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24 Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa. 25 Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat zyska, a sobie zatraci lub szkodę poniesie?*” (Łk 9,23-25). Scena ta ma wymiar symboliczny. Pierwszy papież pojmując, że do końca musi pozostać wierny Chrystusowi, swojemu powołaniu i powierzonemu mu Ludowi Bożemu: „*11 Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. 12 Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; 13 dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. 14 Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, 15 podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. 16 Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. 17 Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je [potem] znów odzyskać. 18 Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca*” (J 10,11-18).

Męczeńska śmierć św. Piotra i pierwszych chrześcijan nie jest końcem, ale początkiem chrześcijaństwa w Europie, tak jak śmierć Syna Bożego nie jest końcem, ale początkiem Kościoła, który jest w drodze ku zbawieniu wiecznemu. Śmierć bowiem w oczach Bożych nie jest końcem ale początkiem. Źródłem i siłą wiary chrześcijańskiej jest Krew Chrystusa i męczenników. Była ona konieczna, by stary, pogański świat nasycił się swym okrucieństwem i ustąpił miejsca nowemu - potężnej cywilizacji Boga na ziemi.

Tytułowe pytanie „*Gdzie idziesz Europo?*” ma wymiar uniwersalny i ponadczasowy. Może być zadane każdemu człowiekowi z osobna i zarazem całemu społeczeństwu europejskiemu, bo przecież wszyscy do czegoś zmierzamy, niekoniecznie uświadamiając to sobie. W tej sytuacji warto zadać sobie pytanie: „*Quo vadis homine?*” (*Dokąd idziesz człowieku?*). Te słowa uderzają w każdego z nas z osobna i całe społeczeństwo, zmuszając do zatrzymania się w życiowym pędzie, zastanowienia się i dania odważnej i szczerej odpowiedzi. Odpowiadając na to pytanie może się okazać, że podążamy w złym kierunku. W takiej sytuacji, w obliczu Prawdy, dla dobra osobistego i całego społeczeństwa, należałoby się zatrzymać i zawrócić z niewłaściwej drogi, tak jak to uczynił Piotr.

„*Dokąd idziesz Europo?*” Oto pytanie - problem tej książki, która pragnie pobudzić nas, poprzez analizę dzisiejszej rzeczywistości, do zastanowienia się nad tym, w jakim kierunku zmierza dzisiejsza Europa. Wydaje się, że postawa św. Piotra „*ucieczki, by ratować własne życie*”, jest obecna w postawie społeczeństwa europejskiego, które oddala się od chrześcijańskich korzeni swojego pochodzenia, wręcz zaprzeczając im. Dotyczy to także postawy wielu chrześcijan, polityków a nawet licznej grupy pasterzy Kościoła Katolickiego, którzy chcą

„ratować Kościół” wyrzekają się prawdy Pisma Świętego i Tradycji Kościoła. W ten sposób, niestety, niszczą Kościół stając się zgorszeniem, oddalając wielu ludzi od Chrystusa. Na nieszczęście Kościoła dla wielu „pasterzy w Kościele”⁶ narzędziem do dialogu nie jest Słowo Boże i Tradycja Kościoła, ale polityka, dyplomacja i zdrowy ludzki rozsądek. W tym sensie są najemnikami, opuszczają owce i uciekają, a wilk je porywa i rozprasza; dlatego, że są najemnikami i nie zależy im na owcach (por. J 10,11-15).

Doskonałym przykładem, który ukazuje, że Pasterze Kościoła mogą oddalić wierzących od Wspólnoty jest opowiadanie o „Ucniach z Emaus”. Jesteśmy przyzwyczajeni rozumieć to zdarzenie jako objawienia się Jezusa dwóm uczniom po swoim zmartwychwstaniu w czasie Eucharystii: „13 Tego samego dnia dwaj z nich byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. 14 Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. 15 Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. 16 Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali. 17 On zaś ich zapytał: Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze? Zatrzymali się smutni. 18 A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało. 19 Zapytał ich: Cóż takiego? Odpowiedzieli Mu: To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; 20 jak

6 „pasterzy w Kościele”-używam tego zwrotu, aby podkreślić, że nie są oni Pasterzami Kościoła w rozumieniu J 10,11-15: „11 Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. 12 Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; 13 dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. 14 Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, 15 podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce”.

arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. 21 A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Tak, a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. 22 Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, 23 a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. 24 Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli. 25 Na to On rzekł do nich: O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! 26 Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwaly? 27 I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. 28 Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. 29 Lecz przymusili Go, mówiąc: Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił. Wszedł więc, aby zostać z nimi. 30 Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. 31 Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. 32 I mówili nawzajem do siebie: Czy serce nie paliło w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał? 33 W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, 34 którzy im oznajmili: Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi. 35 Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak Go poznali przy łamaniu chleba” (Łk 24,13-35). Spójrzmy jednak na to zdarzenie z innego punktu widzenia i zadajmy pytanie o przyczynę: dlaczego dwaj uczniowie uciekają z Jerozolimy? Co ich skłoniło do tego, oczywiście poza lękiem przed prześladowaniem? Oto odpowiedź: „19 Zapytał ich (Jezus): Cóż takiego? Odpowiedzieli

*Mu: To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; 20 jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. 21 A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Oto właściwa przyczyna: „jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali”. Nie rozpoznali w Jezusie Mesjasza. Co więcej wydali Go na śmierć. Taka postawę Pasterzy Kościoła, którzy negują albo fałszują Ewangelię, można często spotkać w Kościele. Oni są często przyczyną oddalania się ludzi od Chrystusa i Kościoła. Są oni **arcykapłani przywódcami, którzy wydają Chrystusa na śmierć i Go krzyżują**, i razem z Nim krzyżują także Kościół i chrześcijan.*

Absurdy Unii Europejskiej

Myśląc o Parlamencie Unii Europejskiej jesteśmy pewni, że mamy do czynienia z poważnymi europośłami a nie z (europ)osłami. Jednak możemy się pomylić. Oto kilka absurdów europejskich (europ)osłów.

1. 40 tysięcy dotacji na budowę zamków z piasku

Jest to absolutny hit. Pan Grzegorz Pawelski otrzymał 40 tys. zł z unijnych środków, na budowę pałaców z piasku. Jak podkreśla: *„Od dziecka uwielbiałem to robić, ale nigdy nie sądziłem, że można z tego żyć. Gdy po studiach konserwatorskich nie znalazłem pracy w zawodzie, po prostu wyszedłem na plażę i wybudowałem pierwszy piaskowy zamek. Jak się okazało wzbudził on duże zainteresowanie tak mieszkańców, jak i turystów...³⁹³ Napisałem biznesplan i złożyłem w Powiatowym Urzędzie Pracy w Kołobrzegu. Jakaż była moja radość, gdy dowiedziałem się, że zajęłem 3. miejsce na 70 wniosków i dostałem 40 tys. zł z unijnych środków!”³⁹⁴.*

W tym miejscu należy zadać pytanie: Co oznacza powiedzenie budowania zamków z piasku? Oto kilka odpowiedzi:

- Próba stworzenia czegoś solidnego, trwałego mając za podstawy coś, co wyklucza osiągnięcie tego celu.
- Zamek z piasku symbolizuje coś nietrwałego, kruchego i ulotnego.
- Coś nietrwałego, zbudowanego tylko z marzeń, niemożliwe do zrealizowania w rzeczywistości.

393 Por. 13 absurdów Unii! Instrukcja stania kury i dotacja na budowę zamków z piasku! <https://www.fakt.pl/wydarzenia/polityka/unijne-absurdy-absurdalne-unijne-prawo/8dn55w2#slajd-1> (19.05.2019).

394 Por. Nietypowa promocja-bajkowe zamki z piasku na plaży w Kołobrzegu, <https://www.gawex.pl/wiadomosci/wydarzenia/6992/Nietypowa-promocja-bajkowe-zamki-z-piasku-na-plazy-w-Kolobrzegu> (18.05.2019).

- Jakieś momenty, chwile które i tak ulegną zmianie. Prędkiej czy później wszystko się zmienia, to oczywiste³⁹⁵.

Ciekawe stwierdzenie, bardzo ambitne: „*biznesplan*” na budowę zamków z piasku. Oczywiście nic nie można odjąć panu Grzegorzowi. Jest on prawdziwym artystą i geniuszem. Nie każdy potrafi budować zamki z piasku i jeszcze na tym zarabiać na życie. Jego konstrukcje są prawdziwymi arcydziełami. Należy podziwiać jego przedsiębiorczość. Budzi natomiast wiele zastrzeżeń decyzja (europ)osłów. W sposób spontaniczny pytanie nasuwa się samo: może to nie przypadek, że można otrzymać pieniądze na budowę zamków z piasku? Może to odzwierciedla rzeczywistość Unii Europejskiej? Ten gigant istnieje już 26 lat i miał to być raj na ziemi, lecz rzeczywistość jest wręcz przeciwna. 26 lat istnienia i więcej niż 10 lat kryzysu, którego nie widać końca. Kryzys, który dotyka wszystkich dziedzin życia europejczyków. Po tym, co dzieje się w Europie możemy zrozumieć lepiej powiązanie (europ)osłów z ideą pana Grzegorza budowania zamków z piasku i na piasku. Europa to zamek z piasku a jego konstruktorami są (europ)osły.

Warto zadać sobie pytanie: skąd się wziął ten kryzys? Jak to zostało napisane wcześniej, Unia Europejska szykuje nam przyszłość bez Boga i wartości chrześcijańskich, co podkreśla jej Konstytucja pomijając umieszczenia w niej wzmianki o korzeniach chrześcijańskich Europy. Te wszystkie odpowiedzi mówią nam o tym, czym jest Unia Europejska – zamkiem budowanym na piasku. Dlaczego? Bo buduje bez Boga. Przypomina nam o tym Jezus: „*24 Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztropnym, który dom swój zbudował na skale. 25 Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. 26 Każdego zaś,*

395 Por. Co w przenośni oznaczają "Zamki na piasku"? https://zapytaj.onet.pl/CATEGORY/002,002/2,10533096,Co_w_przenosni_oznaczaja_quotZamki_na_piaskuquot_.html (18.05.2019).

Rewolucja seksualna

Rewolucja seksualna – kulturalna - światopoglądowa, w przemianie mentalności nie tylko europejskiej ale i światowej, szczególnie tej części świata związaną z Europą Zachodnią, oficjalnie rozpoczęła się w latach sześćdziesiątych. Stała się ona jednym z najpotężniejszych instrumentów „walki bez przemocy fizycznej” z zachodnią kulturą tradycyjną opartą na mentalności chrześcijańskiej. Jej cele to przejścia władzy nad:

- ciałem;
- duchem;
- i umysłem człowieka.

Podstawą tej rewolucji jest seksualizacja życia całego społeczeństwa na wszystkich poziomach wiekowych, nie zapominając oczywiście także i dzieci. Nie pojawiła się ona przypadkowo, z dnia na dzień, lecz była dobrze przygotowanym i stopniowo wprowadzanym planowanym procesem pod nadzorem komunistycznych działaczy i światowych potentatów.

Istotne jest wiedzieć, że pomysł tej rewolucji, która nadal trwa, nie ma swoich początków w epoce Woodstock zaczynając od hipisów i dzieci kwiatów w USA. Jej podstawy zostały stworzone stopniowo, wiele lat wcześniej. Prekursorem przewrotu seksualnego był Antonio Gramsci⁴²², który twierdził: „*Cywilizowany świat został dokładnie nasączony chrześcijaństwem przez 2000 lat i reżim ugruntowany w wierze i wartościach judeochrześcijańskich nie może zostać odrzucony, za-*

422 ur. 23 stycznia 1891 w Ales, zm. 27 kwietnia 1937 w Rzymie. Włoski historyk, dziennikarz i polityk, filozof i teoretyk komunistyczny. Pochodził z Sardynii, z biednej, wielodzietnej rodziny. W czasie studiów w Turynie wstąpił do partii socjalistycznej, potem wraz z Palmiro Togliattim założył Włoską Partię Komunistyczną. Po przejściu władzy przez faszystów aresztowany, w więzieniu spędził niemal całą resztę swojego życia. Okres więzienny jest najbardziej płodnym w życiu Gramsciego, wtedy stworzył większość swych najbardziej wpływowych koncepcji. https://pl.wikipedia.org/wiki/Antonio_Gramsci (25.05.2019).

nim te korzenie nie zostaną odcięte”⁴²³. Może to tylko przypadek, w co należy wątpić, że plan Unii Europejskiej się bazuje na społeczeństwie odciętym od korzeni chrześcijańskich. Skąd to wiemy? Propozycja Jana Pawła II o wprowadzeniu do Konstytucji Unii Europejskiej noty o „*chrześcijańskich korzeniach pochodzenia Europy*” została odrzucona przez tenże Parlament. Oto pierwszy znak, który powinien pobudzić nas do czujności i na który już zwracał uwagę ojciec święty: „*Jeśli bowiem z jednej strony jest w nim (w świecie) obecna Ewangelia i ewangelizacja, to z drugiej strony jest w nim także obecna potężna antyewangelizacja, która ma też swoje środki i swoje programy i z całą determinacją przeciwstawia się Ewangelii i ewangelizacji*”. *Siły antyewangelizacji, zdaniem papieża, jako swoje strategiczne punkty oddziaływania wybrały „nowożytny areopagi*”⁴²⁴. Użycie przez papieża stwierdzenia „*nowożytny areopagi*”⁴²⁵ pozwala nam domyślać się, że odnosi się on do wypowiedzi Antonio Gramsci, który mówił o przebudowie świata nie poprzez wojnę, ale w sposób pokojowy, przez kulturę i politykę, przez zmianę mentalności klasy pracującej, których „*dusze przesiąknięte były ideami chrześcijaństwa*”. Jego plan jest prosty: „*trzeba przejmować i przekształcać szkoły,*

423 Ewa Polak-Palkiewicz, Howards End, czyli dusza chrześcijańska, Niedziela Ogólnopolska 49/2009, str. 27.

424 Jan Paweł II, Przekroczyć próg nadziei, s.28.

425 Areopag (stgr. ὁ Ἄρειος πάγος ho Areios pagos-wzgórze Aresa). W starożytnych Atenach najwyższa rada złożona z byłych archontów. Nazwa rady pochodzi od miejsca obrad – wzgórza Aresa, które poświęcone było bogu wojny i Eryniom, ich świątynia u stóp wzgórza była azylem dla zabójców. Nie jest znany dokładny czas powstania rady areopagu. W skład Areopagu do czasów reform demokratycznych wchodził wyłącznie przedstawiciel arystokracji. Areopagicy mieli najwyższą władzę sądowniczą i polityczną w starożytnej Grecji. W gestii Areopagu leżało prowadzenie polityki oraz ogólnego nadzoru nad sądownictwem i prawami. W sprawach wielkiej wagi państwowej zajmowali się wymierzaniem kar za najcięższe przestępstwa i kontrolowaniem wszelkich urzędników, w tym archontów. Areopag miał prawo odwołać ich z urzędu. Radę Starszych zreformował w 594 r. p.n.e. archont Solon, nadając jej cech organu strzegącego praw, obyczajów i moralności, co spowodowało stopniowe ograniczanie jej kompetencji. Upadek jej znaczenia na rzecz instytucji stworzonych przez Solona, Klejstenesa i Peryklesa miał wielki wpływ na kształtowanie się początków demokracji Aten. <https://pl.wikipedia.org/wiki/Areopag> (29.05.2019).

swojej książce „*Edukacja seksualna według Gender*”⁴⁴⁸. Oto kilka cytatów: „*Genderowa edukacja seksualna chce przekazywać dzieciom i młodzieży tylko techniczne informacje dotyczące seksu. Nie ma w niej miejsca na takie tematy jak miłość, rodzina, ojciec, matka, dzieci. Nie ma w niej miejsca na przygotowanie do zbudowania silnej, trwałej, szczęśliwej rodziny. Genderowa edukacja seksualna to nauka od wczesnego dzieciństwa masturbacji, antykoncepcji, praw seksualnych. To przekonywanie dzieci, że rodzina złożona z taty, mamy i dzieci to tylko jedna z możliwych form, bo równie dobre dla dzieci są związki np. dwu osób homoseksualnych. Sztandarowym dokumentem genderowej edukacji seksualnej jest: „Standardy edukacji seksualnej w Europie” firmowane przez WHO (Światową Organizację Zdrowia) i BzGA (Federalne Biuro Edukacji Zdrowotnej w Niemczech). Tak jak w ideologii Gender tak i w Standardach WHO jest bowiem mowa o:*

- *różnych (alternatywnych) koncepcjach rodziny,*
- *różnych (alternatywnych) normach w obszarze seksu,*
- *promocji homoseksualnego stylu życia,*
- *tożsamości płciowej (wiele możliwości do wyboru) różnej od płci biologicznej (mężczyzna i kobieta),*
- *krytycyzmie wobec tradycyjnych norm kulturowych*”⁴⁴⁹.

Istnieje, już wcześniej cytowany, dokument pod tytułem „Standardy edukacji seksualnej w Europie”, przygotowany w roku 2010 przez WHO (Światową Organizację Zdrowia) i BzGA (Federalne Biuro Edukacji Zdrowotnej w Niemczech). W kwietniu 2013 roku, w zostało zaprezentowane polskie tłumaczenie tego dokumentu w obecności urzędników z Ministerstwa Edukacji Narodowej⁴⁵⁰. Dokument WHO zawiera „*zalecenia dla decydentów oraz specjalistów zajmujących się*

448 Książkę w formacie pdf możemy znaleźć http://nieszkodziec.pl/pobr/genderowa_educacja_publicacja.pdf (29.09.2018).

449 Zbigniew Barciński, *Edukacja seksualna według Gender*, Natan Lublin 2014, s. 4.

450 Dokument ten możemy znaleźć <http://www.dlarodziny.net/wiedza-zagrozenia/001/003.pdf> (29.09.2018).

- choroby związane z seksualnością;
- przemoc seksualna i agresja;

Grupa wiekowa 9-12 lat (s. 44-45):

- przekazać informacje na temat „przyjemności, masturbacji i o orgazmie”;
- przekazać informacje na temat „różnych metod antykoncepcji i jej stosowania oraz o mitach dotyczących antykoncepcji”;
- nauczanie „skutecznego stosowania prezerwatyw i środków antykoncepcyjnych” oraz o tym, gdzie można „uzyskać środki antykoncepcyjne”;
- przekazać informacje na temat „różnic pomiędzy tożsamością płciową i płcią biologiczną”;
- przekazać informacje na temat „przyjaźni i miłości wobec osób tej samej płci”;
- pomóc dziecku rozwijać „rozumienie i akceptację dla zmian i różnic dotyczących ciała o rozmiarze i kształcie penisa, piersi i sromu. Mogą one być różne”;
- zrozumienie, że antykoncepcja jest wyrazem odpowiedzialności obu partnerów;
- pierwsze doświadczenia seksualne;
- przyjemność, masturbacja, orgazm;
- różnice między tożsamością płciową i płcią biologiczną;
- przyjaźń i miłość wobec osób tej samej płci;

Grupa wiekowa 12-15 lat (s. 46-49):

- przekazać informacje na temat „tożsamości płciowej i orientacji seksualnej, włączając w to homoseksualizm”;
- przekazać informacje na temat „doradztwa w zakresie antykoncepcji”;
- nauczyć „umiejętności negocjowania i komunikowania się w celu uprawiania bezpiecznego i przyjemnego seksu”;

Recepta na kryzys

Zakończenie tej książki pod tytułem „*Recepta na kryzys*”, może nas troszeczkę zaskoczyć ponieważ mówi jednocześnie o chorobie i o lekarstwie na nią. Kryzys w Europie nie jest jej chorobą, ale oznaką choroby. Po znakach choroby, które zaatakowała Europę można rozpoznać, że jest to choroba bardzo rozległa i ciężka, która zaatakowała wszystkie dziedziny życia społecznego. Dlatego też jest tak bardzo trudna do zwalczenia. Jezus nas poucza: „*15 Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, a wewnątrz są drapieżnymi wilkami. 16 Poznacie ich po ich owocach. Czy zbiera się winogrona z ciernia, albo z ostu figi? 17 Tak każde dobre drzewo wydaje dobre owoce, a złe drzewo wydaje złe owoce. 18 Nie może dobre drzewo wydać złych owoców ani złe drzewo wydać dobrych owoców. 19 Każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone. 20 A więc: poznacie ich po ich owocach*” (Mt 7,15-20).

Jeżeli porównalibyśmy Europę do organizmu a ten rozległy kryzys do objawów choroby, która ją dotknęła, to odkryjemy, że cały organizm jest chory, wszystkie jego organy. Przypomina to trochę powolną agonię organizmu, który w sposób rozpaczliwy szuka ratunku i po nieudanych zabiegach coraz bardziej traci nadzieję na uzdrowienie. Choroba wymknęła się spod kontroli. W tej sytuacji pojawia się pytanie: Co robić? Gdzie szukać ratunku?

Pierwsza bardzo ważna rzecz do zrozumienia kryzysu europejskiego jest to, że nie jest on jedynie zewnętrzny, ale to, co zewnętrzne jest odzwierciedleniem tego, co wewnętrzne. W bardzo prosty sposób można go wytłumaczyć, że jest to walka duchowa ze złem, które nie jest jedynie osądem etycznym czy moralnym czynów, ale jest to zło osobowe, które objawia się

poprzez zewnętrzne działanie człowieka. Czym jest to zło? Jest to duchowa osoba, upadły anioł, który ma różne imiona: Lucyfer, Szatan, Belzebub, Diabeł⁴⁷¹. Jest on stworzeniem Boga, które zbuntowało się przeciw Niemu i wskutek tego zatraciło swoją pierwotną osobowość i tożsamość. Z przyjaciela Boga stał się Jego wrogiem, co jednak nie zmienia faktu, że pozostanie on zawsze stworzeniem Boga i, że jego istnienie jest zależne od Stworzyciela. Szatan nie ma istnienia sam od siebie i nie jest wieczny jak Bóg. Nie jest wszechmogący jak Bóg. Wobec potęgi Boga jego siła jest niczym. Nie może on przewyciężyć Boga. Los Szatana jest już przesądzony, jest on skazany na wieczne potępienie czyli na przegraną. Przeznaczeniem jego jest Piekło, które wybrał dobrowolnie odrzucając swojego Stworzyciela.

Możemy zadać sobie pytanie: dlaczego Szatan działa na ziemi? Odpowiedź jest bardzo prosta. Daje nam ją Księga Rodzaju: *„1 A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie zwierzęta łąkowe, które Pan Bóg stworzył. On to rzekł do niewiasty: Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu? 2 Niewiasta odpowiedziała wężowi: Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, 3 tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli. 4 Wtedy rzekł wąż do niewiasty: Na pewno nie umrzecie! 5 Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło.*

471 Szatan (hebr. שָׂטָן, satan – ‘przeciwnik’, ‘oskarżyciel’, ‘oszczerca’; gr. Σατανᾶς, Satanás; arab. شيطان, Szajtan) – w chrześcijaństwie, judaizmie i islamie jest to jeden z aniołów, który zbuntował się przeciwko Bogu i pociągnął do buntu inne anioły, główny sprawca zła na świecie. Niekiedy bywa utożsamiany z Lucyferem lub Belzebubem. Najczęściej uważany jest za najwyższego rangą demona, przywódcę wszystkich złych duchów. Inne imiona Szatana to: Mastema, Gadriel, Satanael, Samaël, Samiel, Siegel, Satan, anioł Edomu. W tradycji rabinicznej nosi on przydomek „szpetny”. Słowo „szatan” (pisane małą literą) może też być rozumiane jako ogólne określenie każdego upadłego anioła (diabła, demona), a nie tylko najwyższego rangą. Poza tym ten termin tłumaczy się czasem jako symbol, personifikację zła. <https://pl.wikipedia.org/wiki/Szatan> (08.10.2019).

6 *Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią: a on zjadł. 7 A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nady; splekli więc gałązki figowe i zrobili sobie przepaski. 8 Gdy zaś mężczyzna i jego żona usłyszeli kroki Pana Boga przechadzającego się po ogrodzie, w porze kiedy był powiew wiatru, skryli się przed Panem Bogiem wśród drzew ogrodu. 9 Pan Bóg zawołał na mężczyznę i zapytał go: Gdzie jesteś? 10 On odpowiedział: Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się” (Rdz 3,1-10).* Oto odpowiedź. Szatan działa na ziemi, bo człowiek mu na to pozwolił odrzucając Boga. I tak będzie, aż do powtórnego przyjścia Syna Bożego. Jakie jest działanie Diabła i jaki ma cel? Chce zniszczyć wszystko to, co Boże a przede wszystkim człowieka, który jest Jego „obrazem i podobieństwem”. Chce zaprowadzić ludzkość tam, gdzie jest jego miejsce, na potępienie wieczne. Z przykrością należy stwierdzić, że większość polityków pomaga mu w tym planie bardzo skutecznie. Nawet wielu hierarchów Kościoła pomaga mu w jego niecnym planie i zamiast go demaskować, ukrywają go w miejscu świętym, tak jak to jest na przykład w przypadku pedofilii wśród duchowieństwa.

Pytanie pojawia się samo: co możemy zrobić, by zatrzymać plan Szatana? Musimy wrócić tam, gdzie jest źródło naszej egzystencji - do Boga. Tylko w Nim możemy odzyskać naszą pierwotną godność i przewyciężyć zło, które zniekształca obraz społeczeństwa europejskiego i światowego. Musimy wiedzieć, że jedynym sposobem w rozwiązaniu kryzysu świata, który niestety dotyka wszystkie poziomy życia, jest powrót człowieka do jego pierwotnej natury, tej przed grzechem pierworodnym. Doskonałym przykładem jak to zrobić jest opowiadanie z Księgi Jonasza: „*1 Pan przemówił do Jonasza po raz*

II. Uzasadnienie

Robert Schuman stając w obliczu szerzącego się zła i jego straszliwych skutków w pierwszej i drugiej wojnie światowej stał się pokornym Sługą Bożym podejmując trud pojednania 3 narodów przez dzieła, które umożliwiły znoszenie powstałych granic nienawiści między narodami, tworzenie braterskiej przyjaźni między ludźmi i przebaczenie wyrządzonych krzywd.

9 maja 1950 r. w swojej deklaracji Robert Schuman koncentruje się na przekształceniu stosunków gospodarczych w Europie w taki sposób, aby służyły one pokojowi nie tylko na kontynencie europejskim, ale także na świecie.

Konsekwencją „Deklaracji Schumana” było powstanie 18 kwietnia 1951 r. Wspólnoty Węgla i Stali, która neutralizowała ryzyko kolejnych wojen. 25 marca 1957 r. w oparciu o Traktaty chrześcijańskie powołana została Europejska Wspólnota Gospodarcza (EWG), której zakres koncentrował się na sprawach gospodarczych. Powstanie EWG było ważnym krokiem w kierunku zaangażowania Europy na rzecz pokoju.

Wdrożenie postanowień Traktatu rzymskiego następowało przez kilka kolejnych lat. Jeszcze w trakcie wstępnej fazy rozwoju Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej 4 września 1963 r. umiera Robert Schuman. Można rzec, że odszedł on nie kończąc swojego dzieła, jako, że miało ono polegać na budowie Europy Wspólnoty Narodów jako wspólnoty ducha opartej na fundamentach chrześcijańskich. Zmiana relacji gospodarczych w ramach EWG miała według Schumana stanowić tylko pewien fragment w realizacji ostatecznego celu budowania jedności, solidarności i pokoju w Europie i na świecie.

Po 1963 r., czyli po śmierci Schumana, dokonuje się rozwój EWG, do której w 1973 r. przystępuje także Wielka Brytania. Od tego czasu nie widać kontynuacji wizji i myśli Roberta Schumana. Mamy wręcz do czynienia z kierunkiem

10. Fundusze wspólnotowe powinny być przeznaczone głównie na niwelację nierówności w rozwoju infrastrukturalnym poszczególnych krajów i regionów Wspólnoty.
11. Instytucje wspólnotowe powinny wspierać kulturę i tradycję chrześcijańską na forum europejskim i światowym.
12. Solidarność gospodarcza musi być podstawą budowania relacji ekonomicznych między narodami Europy.
13. Wspólnota powinna dążyć do zagwarantowania każdemu człowiekowi niezbywalnego, naturalnego prawa do życia.

Spis Treści

Wprowadzenie	2
Co oznacza termin Europa?	11
1. Starożytna Grecja	14
1.1. Platon	16
1°. Ontologia	16
2°. Dusza i Demiurg	18
3°. Etyka	18
4°. Teoria państwa	19
5°. Czy Platon był heretykiem?	21
1.2. Arystoteles	23
1°. Ontologia	23
2°. Bóg	24
3°. Etyka	25
4°. Teoria państwa	27
1.3. Religia w Starożytnej Grecji	29
1.4. Polis	32
2. Wpływ Imperium rzymskiego na rozwój Europy	33
2.1. Początki Rzymu	33
2.2. Między mitem i historią	34
2.3. Przyczyny upadku Rzymu	35
Wpływ chrześcijaństwa na rozwój Europy	41
1. Historia narodu izraelskiego	41
2. Chrześcijaństwo a Europa	49
2.1. Wpływ Chrześcijaństwa na Rzym	51
2.2. Święty Benedykt i Europa	53
2.2.1. „ <i>Ora et labora</i> ”	54

2.2.2. Monastery są wspólnotami	56
2.2.3. Autonomia monasterów	59
2.2.4. Monastery centrami życia	60
2.2.5. Wynalazki benedyktyńskie	61
2.2.6. Idee chrześcijańskie w europie	66
1. Osoba ludzka	67
2. Być czy mieć	69
3. Rozum i wiara	70
4. Historia	71
5. Prawa człowieka	71
6. Różnice między polityką a religią i pomiędzy państwem a religią	75
7. Zasada pomocniczości	76
8. Europejski dom	77
9. Pojednanie, przebaczenie, gościnność i wdzięczność	78
Czarne strony w historii chrześcijaństwa	80
1. Władza i bogactwo	81
2. Podział chrześcijan	85
2.1. Wielka schizma wschodnia	89
2.1.1. Przyczyny podziału	89
2. Reformacja	90
2.1. Przyczyny podziału	91
2.2. Wystąpienie Marcina Lutra	93
2.3. Skutki reformacji	94
3. Wojny Krzyżowe	96
3.1. Przyczyny Krucjat	98

3.1.1. Polityczne	98
3.1.2. Gospodarcze	99
3.1.3. Społeczne	99
3.2. Skutki krucjat	99
3.3. Różnica moralna między wojną o podbój a wojną obronną	100
3.4. Próba usprawiedliwienia Wojen Krzyżowych	103
4. Inkwizycja - Rola Kościoła i państwa	105
4.1. Definicja inkwizycji	105
4.2. Ofiary inkwizycji	106
4.3. Obrona Kościoła	107
4.4. Podstawy teologiczne powstania Inkwizycji	108
4.5. Argumenty przeciw inkwizycji	111
Ryty pogańskie w Watykanie	114
1. Co to jest grzech?	120
2. Bałwochwalstwo w Katechizmie Kościoła Katolickiego	122
3. Bałwochwalstwo w Piśmie Świętym	123
4. Wykradzione figurek Pachamama	128
5. Krytyka rytów pogańskich w Watykanie	131
6. Protest przeciwko świętokradczym aktom papieża Franciszka	138
7. Jezus Chrystus dawcą wody żywej	143
8. Schizma w Kościele	144
9. Proboszcz w Weronie modli się do Pachamama	152
Komunia dla osób rozwiedzionych	156
1. Nierząd w Piśmie Świętym	157

2. Kościół o rozwodzie	158
3. Co to jest grzech?	159
4. Jan Paweł II o Komunii osób rozwiedzionych	164
5. Benedykt XVI o Komunii osób rozwiedzionych	166
6. Kongregacja Nauki wiary o Komunii osób rozwiedzionych	167
7. Papież Franciszek o Komunii rozwiedzionych	169
Decentralizacja w nauczaniu wiary i moralności	180
1. Proroctwa o fałszywym papieżu	183
1.1. Matka Boża z La Salette	184
1.2. Proroctwa ks. Stefano Gobbi	185
1.3. Proroctwa Fulton J. Sheen	186
1.4. Proroctwo przypisywane św. Franciszkowi z Asyżu	186
1.5. Proroctwo Katarzyny Emmerich	188
1.6. Proroctwo Pedro Regis z Anguera	189
1.7. Matka Boża z Akita	190
1.8. Proroctwa siostry Eleny Aiello	191
1.9. Proroctwo Piusa X	191
1.10. Kard. Karol Wojtyła	191
2. Katechizm Kościoła Katolickiego	192
3. Jezus o końcu świata	193
Narodzenie Unii Europejskiej	197
1. Flaga Unii Europejskiej	199
2. Hymn EU	199
3. Wizja klasyczo – liberalna	201
4. Wizja socjalistyczno – imperialna	204
5. Napięcie pomiędzy wizją klasycznego liberalizmu i socjalistyczną	207
6. Znaczenie wprowadzenie euro	208
Współczesna wędrówka ludów	214
1. Islam i migracja	216

1.1. Pochodzenie Islamu	216
1.2. Ludzkie rozwiązanie na „przekleństwo” Abrahama	218
1.3. Boże rozwiązanie na „przekleństwo” Abrahama	219
2. Metoda „ewangelizacji” Islamu	222
3. Inwazja Islamska	226
4. Podbój Europy przez Islam	229
5. Terroryzm islamski	242
6. Migracja duchowa społeczeństwa europejskiego	249
Miejsce chrześcijaństwa w Unii Europejskiej	255
1. Nauka społeczna Kościoła Katolickiego	256
1.1. Życie i godność ludzka	256
1.2. Rodzina, wspólnota, uczestnictwo	257
1.3. Prawa i obowiązki	258
1.4. Szacunek dla biednych i słabych	259
1.5. Godność pracy i prawa pracownicze	259
1.6. Solidarność	260
1.7. Troska o stworzenia Boże	261
2. Konstytucja Unii Europejskiej i chrześcijaństwo	261
3. Prześladowanie chrześcijan	265
4. Korzenie Europy – krew męczenników	266
Absurdy Unii Europejskiej	276
1. 40 tysięcy dotacji na budowę zamków z piasku	276
2. Zbyt krzywe banany	278
3. Marchewka to owoc	280
4. Who’s who czyli kto jest kto	281
Rewolucja seksualna	287
Recepta na kryzys	318
Deklaracja Schumana 2017	324